

קריירה

המסלול שלי • "זו הייתה עבודה מכובדת עם שכר יפה, אבל היא לא התאימה לי. עזבתי בלי שיהיה לי כיוון מדויק"

נרית סגל רצתה להיות סופרת או ציירת, אבל היא הייתה טובה במתמטיקה, ו"פעם היה מקובל שמי שטוב במתמטיקה הולך ללמוד הנדסה" ■ ההסבה הראשונה שעשתה הייתה לתפקיד דוברת מועצה אזורית, וכשראש המועצה סיים את תפקידו, היא החליטה להגשים חלום

נרית סגל צילום: פאדי אמון

בר בליניצקי

התראות במייל

2024 באפריל 01 • 06:00

נרית סגל, ספרי על העבודה שלך.

בחמש השנים האחרונות אני הבעלים של ארטישוק, מיזם שכולל ריטריטים של אמנות. אלו סדנאות אמנות לפי נושאים. למשל, ציור מופשט, ציור בצבעי מים, ציור פורטרטים או ציור מחומרי בניין. הסדנאות הללו הן חלק מסוף שבוע במקום קסום ומיוחד בארץ או חלק מחופשת אמנות בחו"ל. אני מפיקה את הריטריטים הללו ומשתתפת בהם.

אני מוצאת אמן או אמנית שאני מתחברת לעבודות שלו ובונה איתו את התוכנית יחד, ואז מפיקה את החופשה כולה. אם זה בארץ, בדרך כלל מדובר בסופי שבוע בעין כרם, במנזר הכרמליתים, בנצרת או מקומות יפים אחרים. אני סוגרת לקבוצה של כ-12 איש את מקום הלינה, ומארגנת ארוחות וסיורים משותפים, וכמובן עיקר היום מוקדש לסדנאות יצירה. אם זה בחו"ל לרוב מדובר בחמישה-שישה ימים ואני דואגת גם לטיסה. היו לי כאלה סדנאות בבולגריה, באיטליה ובהודו.

למה דווקא ריטריטים של אמנות?

בתור ילדה קטנה תמיד רציתי להיות סופרת או ציירת, אבל איכשהו הקריירה שלי הלכה למקום אחר. פעם היה מקובל שכל מי שהיה טוב במתמטיקה היה הולך ללמוד הנדסה. אני הייתי טובה במתמטיקה ועוד כשהייתי בצבא הגיס שלי רשם אותי לתואר בהנדסת תעשייה בטכניון. אחרי התואר הראשון עשיתי גם תואר שני בטכניון, במינהל עסקים. במשך קרוב ל-15 שנה עבדתי במערכות מידע, רוב הזמן הזה ברפאל.

נירית סגל

גיל 60

העבודה הנוכחית בעלת מיום ארטישוק – סדנאות אמנות

מצב משפחתי נשואה + 3

מגורים מנוף

אהבת את העבודה הזאת?

זו הייתה עבודה מכובדת עם שכר יפה, והייתי זקוקה לה כשהילדים היו קטנים וההוצאות המשפחתיות היו גדולות יותר. היה בזה עניין מסוים, ויש לי חברים מרפאל עד היום – אבל העבודה הזאת לא לגמרי התאימה לי. לא הייתי נלהבת מספיק, היא לא סיפקה מענה לצרכים שלי. הרגשתי שאני חייבת שינוי. רציתי עבודה שיש בה מקום נרחב יותר לפתח את היזמות ואת היצירתיות שלי, עבודה שאוכל לתעל אליה את ההתלהבות שלי.

איך עשית את השינוי המקצועי?

עזבתי בלי שיהיה לי כיוון מדויק. הייתי בתחילה שנות ה-40 שלי ולא ידעתי מה אני הולכת לעשות. ידעתי שאני לא יכולה להיות יותר חלק מארגון כה גדול, שהעבודה הזאת מכבה אותי, מדכאת אותי. יצא שעזרתי אז לעולה חדשה שהייתה קואוצ'רית, ועשיתי בשבילה כתיבה שיווקית, וראיתי שאני טובה בזה. המצאתי לעצמי שם — "זרקור" — והלכתי לפורום של בעלי עסקים. לפני ששמתי לב לקחו אותי כקופירייטרית לקמפיין של ראש המועצה שאני גרה בה, והוא זכה בבחירות.

מה קרה לאחר מכן?

הוא מינה אותי להיות הדוברת של המועצה האזורית משגב. עבדתי בזה במשך 11 שנה. זה תפקיד שהרגשתי שאני מבטאת בו גם את הצד היזמי שלי וגם את הצד היצירתי. הרגשתי שאני מביאה ערך למקום שאני גרה בו. יזמתי סדרת כתבות על נושאים חברתיים במקומון של המועצה, שחלקן הביאו עימן שינוי של ממש: אחת עסקה ברווקים באזור שרובו המוחלט מורכב ממשפחות. ובאמת אחרי הכתבה הזו נוצרה קבוצה פעילה של רווקים ורווקות. הייתה גם כתבה על מצוקות של ילדים שלא נקלטים בזרם העיקרי בתיכון, ובתי הספר לא מספיק קשובים אליהם, ואחריה בתי הספר באזור עשו סדרת שיחות שמטרתן הייתה להציף בעיות שהוחרשו.

הקמתי בלוגיה באתר של המועצה והייתי דוחפת נושאים חשובים באמצעות הניוזלטר שלנו. היו לי לא מעט פרויקטים והייתי מרוצה מהשינוי שעשיתי.

"המיזם שלי רווחי, אבל לא מתעשרים מזה. בשלב שאנחנו נמצאים בו בחיים, כשהילדים כבר מחוץ לבית, אנחנו יכולים להרשות לעצמנו להרוויח פחות. מבחינתי אי אפשר לתמחר באותו מטבע דברים שאני נהנית מהם ודברים שאני סובלת מהם"

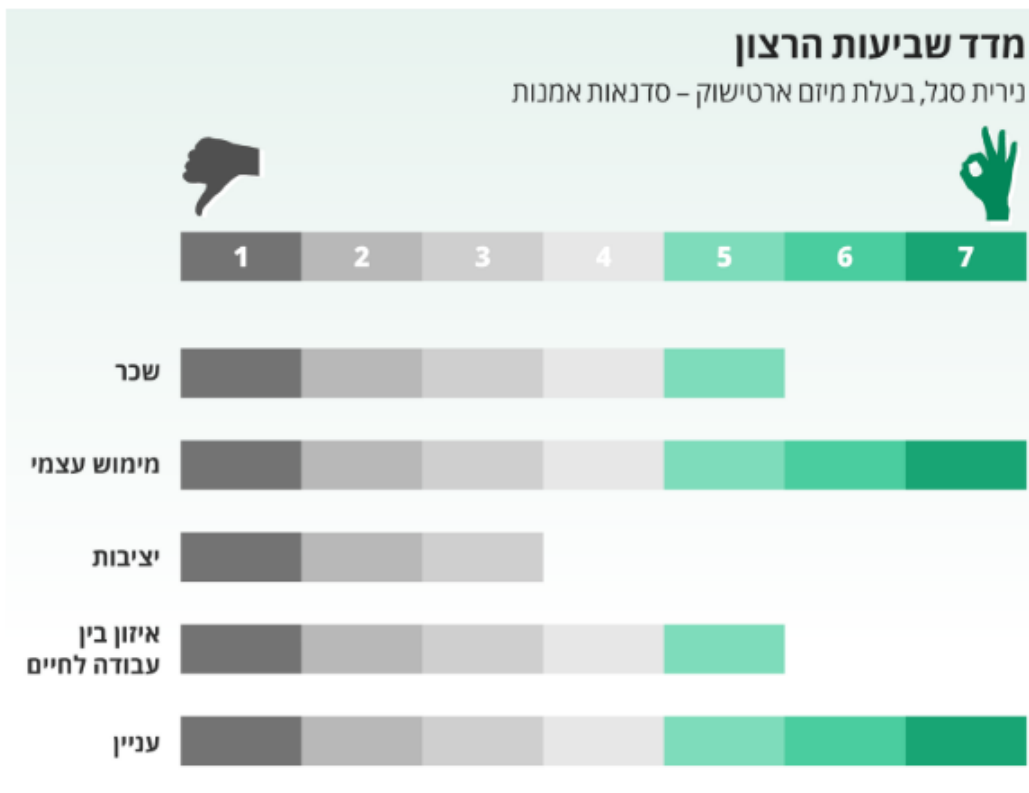
אז מדוע יצאת לקריירה חדשה, כעצמאית, לאחר מכן?

מכיוון שהעבודה כדוברת הייתה משרת אמון, לאחר 11 שנה, כשראש המועצה התחלף, גם אני הייתי צריכה לחפש עבודה חדשה. הייתי בת 55 והבנתי שאני צריכה להמציא את עצמי מחדש.

הרבה שנים הייתי בסדנאות ופסטיבלים, ואני אוהבת לצפות באמנות של אחרים, אבל חיפשתי טיולים שבהם המשתתפים הם האמנים עצמם, ולא רק צופים באמנות. רציתי משהו בסגנון של מה שאני עושה עכשיו – ריטריטים של יצירה – ולא מצאתי. אם הייתי מוצאת משהו כזה, הייתי מחפשת בו עבודה כשכירה. מכיוון שלא מצאתי, החלטתי ליזום אותו בעצמי.

איך מתחילים?

יצרתי קשר עם אמנים שאני מעריכה ובניתי איתם תוכניות. חיפשתי יעדים, נסעתי אליהם בעצמי לצורך הכנה של הריטריט. יצרתי קשרים עם מקומיים, קיבלתי המלצות וכך בניתי את הטיולים. בשנה הראשונה זה היה מורכב בעיקר מחברים שלנו, ואז התחלנו להתרחב.

אילו אתגרים יש לך בעסק?

הקורונה והסגרים תקעו את העסק למשך תקופות ממושכות. גם המלחמה פרצה כשהיו לי שתי קבוצות מוכנות ליציאה לדרך, והכל התבטל כמובן. אין יציבות כלכלית.

בתוך נסיעה הרבה פעמים יש בלתי"מים. בסדנה אחת, שהייתה במקום מבודד, המבשלת הבריזה לי ברגע האחרון והייתי צריכה לקנות אוכל ל-12 אנשים לשלושה ימים ולבשל לכולם בעצמי. במקום אחר הייתה הפסקת מים במהלך הריטריט והייתי צריכה למצוא פתרונות מהרגע להרגע.

"כל שלב בקריירה שלי הוביל אותי למקום שאני נמצאת בו היום. בקריירה שלי כדוברת למדתי ליזום ולהפיק אירועים ופרויקטים; ובמערכות מידע למדתי לנתח תהליכי עבודה, לעבוד עם אקסלים, להיות צמודה להערכות ולחישובים"

אלו דברים למדת בתור עצמאית?

עסק צריך להתבסס על תשוקה או על כישורים בולטים. אני אמנם מציירת אבל אצלי ההתלהבות יותר חזקה מהכישרון. כדי לשרוד חשוב לי גם להיות כל הזמן הלקוחה של עצמי, אני משתתפת בכל הסדנאות שאני מארגנת וחושבת מעמדת הלקוחה.

עוד דבר חשוב זה לעבוד עם אקסלים, לדעת לתמחר את השירות ולחשב עלויות. אני צמודה לאקסלים ולא סוטה כמעט מההערכות שלי.

בדיעבד, אני מרגישה שכל שלב בקריירה שלי הוביל אותי למקום שאני נמצאת בו היום. בקריירה שלי כדוברת למדתי ליזום ולהפיק אירועים ופרויקטים; ובמערכות מידע למדתי לנתח תהליכי עבודה, לעבוד עם אקסלים, להיות צמודה להערכות ולחישובים. זה חשוב משום שאני פוגשת הרבה אנשים בתחום האמנות שפשוט לא יודעים לתמחר או לחשב עלויות, ומפסידים הרבה.

זה כלכלי?

המיזם שלי רווחי, אבל לא מתעשרים מזה. בשלב שאנחנו נמצאים בו בחיים, כשהילדים כבר מחוץ לבית, אנחנו יכולים להרשות לעצמנו להרוויח פחות. והכי חשוב — מבחינתי אי־אפשר לתמחר באותו מטבע דברים שאני נהנית מהם ודברים שאני סובלת מהם. ומכל שלב בעבודה הזאת אני נהנית.